

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 233.

Göteborg den 14 febr. 1965.

Hella lella!

Det är bara 5 dagar sen jag skickade iväg mitt förra brev. Men jag har lite på hjärtat i dag också.

Först en sak som jag glömde. Efter filmen sa Magda Persson - jag kanske inte sagt att hon var där? - att den var så förtjusande. Och så fortsatte hon:

"Ja, dom där Rinellarna! Det lever ju om dom!" Hon hälsade på Egron innan han började tala och sa att Hellen skriver så trevliga brev. Där fick du!

I torsdags var jag hos Alma Gustafsson. Och där låg 1 par trevliga grytlappar på bordet. Då sa jag till henne att du undrat om hon kunde virka några grytlappar till eran försäljning. Jag sa också att jag å hennes vägnar tackat nej då jag visste att hon inte orkade virka längre. Jo, sa hon, jag känner mej lite te bättre för det är något lugnare omkring mej och jag har virkat några par. Hon tog fram en hel bunt. Jag sa att om hon ville virka några ytterligare, så kunde hon få ett par månader på sej, och att du ville betala garnet. Nej då, hon ville skänka dom med garn och allt. Där kommer alltså en del. Det kommer inte alls att dröja 2 mån. vad jag kan förstå. Hon blev så glad.

50:- kr. fick jag till veckooffer egentligen för hennes del månadsoffer till församlingen. Från Alma gick jag till församlingssamlingen.

Men kl. 14 var Margit Sjöberg och jag kallade till Beda Andersson, vars make James Andersson avled den 1/11 1964. Hon hade en peng att avvara.

Margit fick förmedla följande: Kyrkans reparationskassa kr. 1.000:-
Löftes-offer till församl. 500:-
Församlingsskassan 500:-

Så kom turen till mej: Betelseminariets Jubileumsinsaml. 1.000:-
Japan-missionen 1.000:-
Inre Missionen 1.000:-

Lite förklaringar kanske tarvas. Löftesoffer betyder att vi startat ett sådant i församlingen för att försöka utöver våra veckooffer samla in till vår ny pastor Folke Wahléns lön. Han börjar i höst fastän han varit här i febr. under skolverferierna. Det har inbringat kr. 12.000:-. Då hans första år här är tjänstepliktsår så får vi en del av hans lön från Inre Missionen. Han ska nog gifta sej i höst om dom får nån lägenhet.

Beda sa att Y.M. skulle ha den ena tusenlappen. Jag frågade då lite försiktigt om vi inte fick skriva Japan-missionen, då församlingen underhåller Hjärdis Andersson. Och det som ges under rubriken Y.M. fördelas på de missionsfält där de behövs. Jo, det fick jag. Varpå jag skrev att beloppet skulle krediteras Gbg II för Hj. A:s underhåll. Och så vet du, sa jag, att Hellen och Oscar bli så glada att det kommer härifrån och från en av våra vänner!!! Ja, det tyckte hon ju var så roligt om dom kunde känna något för saken. ~~Om~~ Då det gäller I.M. så har hon ett hjärta för de små församlingarna.

Om du har tid att skriva några rader till Beda Andersson, Kastellgatan 22, Göteborg SV. så skulle det vara mycket tacknämligt och roligt. Hon har nog a ldrig fått ett brev från en missionär förr. Skriv D U utan vidare. Hon fyller 84 år i maj men är väldigt vital. Hennes man var 1 år yngre. Du kan kanske inte minnas henne. Men hon hade modeaffär på Linnégatan mitt emot plan tagegatan. Dom var väl mellan 50 och 60 år när dom gifte sej tror jag. Har levat mycket anspråklöst och varit väldigt snåla mot sej själva. Men det har varit deras glädje att få ge till Guds verk både i församlingen och Y.M. Ernst Jonson är nu flyttad från Sahlgrenska till Högsbo Sjukhus, där Simon Moberg och Enelund är. Ett mycket fint sjukhus. Men det är dåligt med Ernst. Jag har visst inte nämnt att David och jag var där i söndags. Mirjam frågade om David ville hälsa på honom. Visst ville han. Det kunde väl få handla om 5 min. eller så. Då det inte är lätt för en främling att ta sej fram på denna stad som heter Sahlgrenska Sjukhuset så gick jag till Tabernaklet på fm. också för att göra David sällskap till S. Själva hade jag inte löfte att gå

in. Mirjam var så försiktig. Jag satte mej alltså i ne gång och väntade. Efter 4 å 5 min. kom David ut och sa att han tyckte att jag skulle gå in och hälsa om vår vän, Vilket jag gjorde. Han kände igen oss. Det förstod jag av att han försökte säga något om att David var där. Men han fick bara fram ett b r o r . Då sa jag: Ja, min bror. Ja, sa han då. Jag skulle naturligtvis sagt David, som han inte kunde få fram. Men jag fattade inte det just då. Munnen är sned och bara vänstra delen liksom öppen. Han skulle försöka säga något mer, men det gick inte. Bry dej inte om det, sa jag. Jag var väl inne 1½ eller 2 min. och så gick vi. Dom har sålt ut lagret och stängt affären och betalt hyran för några månader. Men det är nog inget att hoppas på. Stackars Mirjam som får allt detta över sej också. Hon har ju aldrig sysslat med sånt. Det är klart att hon får engagera folk som hjälper henne. Nu har Ernst visst varit dålig ett par gånger sen vi vi var där, sa Inga-Lisa i går.

Du undrar om inte Lisa och David har god ekonomi, dom som har varit i Kongo så länge och skickat hem sina avlöningar. Nu har ju deras löner gått hit, men så skickar jag ut rätt stora belopp när dom behöver det eller behövde det. Så allt ät ju inte samlat. Visst har dom god ekonomi. Nu vill jag inte svara på din fråga mera än så här. Om saken kommer på tal, så vill jag ha det så att jag inte yppat för en människa vad dom har. Flickorna har heller aldrig frågat. Men det är klart att på BM kan dom nog räkna ut det med ledning av skatten om dom vill.

Så en annan sak! Du minns att du och David fick 1 obligation tillsammans. Det var mammas. Och det var 1944 års. Nu måste man byta ut dom mot 1965 års, då det första lånet var uppsagt till 31 mars i år. Då de nya är på 100:- kr. så tar jag ut 25:- kr. på din bok och David får betala lika mycket och ni äger den alltså i fortsättningen. Alltså: Svenska Statens Premieobligationslån av 1965. Ser. n:o 539 Ordn. n:o 146. Och så må du vinna!
Med de tudende hälsningar till er båda ätte

dmilga